

Nogen, enten i Huset, eller i hele Danmark, kan paatage sig Garantien for, at de Afstøbninger, som til enhver Tid udgaae fra Thorvaldsens Museum, at de virkelig ere bedre end Andres. Thi, kunde de det, saa vilde jeg indrømme den Undtagelse, som han fordrøede.

Mothe: Jeg vilde blot tillade mig, idet jeg fuldkomment slutter mig til Uttringerne af den ærede 9de Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Fenger), paa det bedste at anbefale dette Lovforslag, og netop i Industriens og i den frie Industriens Interesse, at gjøre nogle Bemærkninger imod, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. N. Hansen) fremhævede: at nemlig Grundlovens § 88 skulde lægge nogen Hindring i Veien i denne Henseende. Jeg troer netop, at man maa sige, at det er overeensstemmende med det almene Vel, at ogsaa Industriens Eiendommen beskyttes; thi, dersom dette ikke fandt Sted, saa vilde Industrien ikke kunne fremmes. Dette gjælder om den almindelige tekniske Industrie, og jeg troer, at det gjælder i dette Tilfælde endnu mere om den kunstneriske Industrie; dersom dens Eiendom ikke blev beskyttet, saa vilde den ikke kunne fremmes. Det er derfor ogsaa anerkjendt ikke alene hos os, men ogsaa i de Stater, som have de allerfrieeste constitutionelle Forfatninger; at en saadan Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, som gjør Untagelse i den almindelige Frihed til at udøve industrielt Næringsbrug, er absolut nødvendig for selve Industrien. Saaledes har; forat holde mig til et enkelt Exempel, Frankrig, som vel har en af de frieste Statsforfatninger, og hvor den industrielle Frihed mindst er indskrænket, dog nogle meget strenge Bestemmelser — og jeg tør vel næsten sige af alle europæiske Stater de strengeste Bestemmelser — for netop at beskytte den industrielle Eiendomsret ved til Fordeel for den at indrømme Indskrænkninger i den almindelige industrielle Frihed. Saadanne Bestemmelser have vi ogsaa her, om ikke optagne endnu i de almindelige Love, saa dog i den hidtilværende Praxis, som Kongen ifølge en anden Paragraph i Grundloven maa være berettiget til at vedligeholde; idet den nemlig hjemler ham Ret til at gjøre saadanne Und-

tagelser fra de almindelige Love og Bestemmelser, som hidtil i Regelen har været Tillæddet. Jeg kan i Diebliffet ikke finde Paragraphen (En Stemme: det er § 32.) I Henhold til denne Paragraph udøver Kongen igjennem sine Ministre endnu hyppigt den Myndighed til Fordeel for enkelte industrielle Foretagender at indskrænke den industrielle Frihed, som vi have her hos os; vi see jo hyppigt af de offentlige Blade, at der meddeles Privilegier eller Monopoler (Patenter), som med Indskrænkning af alle Andre ene berettigede Entelte til at udøve et vist Næringsbrug. Jeg for mit Vedkommende skulde næsten være tilbøielig til at troe, at Kongen i Følge denne Bestemmelse ogsaa i det foreliggende Tilfælde maatte kunne have denne Ret uden nogen særlig Lov. Men, da den modsatte Anskuelse i denne Henseende er gjort gjældende og ogsaa synes at finde Understøttelse i Loven af 13 December 1837, saa vil det vistnok være rigtigt, at en saadan Bestemmelse i dette Tilfælde bliver tagen ved en særlig Lov. Men jeg maa i Frihedens og Industriens Interesse protestere imod, at det skulde være imod den retforstaaede Frihed, at en saadan Indskrænkning fandt Sted. Dette synes ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som talte først mod det foreliggende Lovforslag, at anerkjende, idet han netop erklærede; at denne Lov af 13 Debr. 1837 i Almindelighed gav den praktiske Virksomhed af den her omhandlede Art en for ringe Beskyttelse; og desto mere forekommer det mig uovereensstemmende med hans første Uttringer; at han kom til det Resultat, at vi ikke skulde give den her ansøgte yderligere Beskyttelse. Thi den væsentligste Grund, saavidt jeg opfattede ham, hvorpaa han støttede sig, var den, at man ikke skulde gjøre en speciel Undtagelse fra de almindelige Regler med Hensyn til Thorvaldsens Museum; men dersom han erkjender, at de almindelige Regler ikke ere fyldestgjørende, saa synes mig netop, at der kunde være Anledning til at gjøre en Undtagelse fra de almindelige Regler, indtil vi kunne komme saavidt, at vi kunne faae de almindelige Regler selv forandrede, for at vi derved ialtsald kunde udgaae at begaae en Uretfærdighed, som ikke kan finde sin Undskyldning derved, at man i et bestemt